

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/99/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2320011371
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Pavol Macháč
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2320011371.5

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Pavla Macháča a sudcov JUDr. Kataríny Batisovej a JUDr. Dušana Szabó, v trestnej veci obžalovaných G. Y., nar. XX. R. XXXX v Z., trvale bytom F. a C. F., nar. XX. R. XXXX v X., trvale bytom F., t. č. oboch vo výkone väzby v ÚVTOS a ÚVV Leopoldov, pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaných proti rozsudku Okresného súdu Galanta z 10. novembra 2021, č. k. 31T/135/2020-480, na verejnom zasadnutí konanom dňa 24. marca 2022 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolania obžalovaných G. Y. a C. F. zamietajú.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd uznal obžalovaných vinnými zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona na nasledovnom skutkovom základe:

„od presne nezisteného dňa si na nezistenom mieste spoločne zadovážili a do 14.30 hod. dňa 29.5.2020 neoprávnene prechovávali v obci Y. F. v rodinnom dome č. XXX, konkrétne v skrinke kuchynskej linky v modrej látkovej taške v ktorej sa nachádzalo vrečko s obsahom bielej kryštalickej látky, presne nezistený počet malých prázdnych priesvitných igelitových vreciek, priesvitné igelitové vrečko s obsahom bielej kryštalickej látky, 2 ks znečistených injekčných striekačiek modrej farby, digitálnu váhu striebornej farby, ako aj finančnú hotovosť vo výške 2.440,- eur, ktorú mal obvinený G. Y. u seba vo vrecku nohavíc a na základe znaleckého posudku Kriminalisticko - expertízneho ústavu policajného zboru v Bratislave č. PPZ-KEU-BA-EXP-2020/5696 bolo zistené, že v predloženom plastovom vrecku s tlakovým uzáverom (stopa č. 2) sa nachádzalo 5.200 mg materiálu, v ktorom bola zistená prítomnosť metamfetamínu s prímiesou metylsulfonylmetánu (MSM) s priemernou koncentráciou účinnej látky 39,1 % hmotnostného (vyjadrená ako voľná báza) obsahujúca 2033 mg absolútneho metamfetamínu, čo z hmotnostného hľadiska zodpovedá 52 násobku obvykle jednorazovej dávky drogy a hodnota metamfetamínu o hmotnosti 5,2 g na čiernom trhu v mieste a čase spáchania skutku predstavuje najmenej 208,- eur, v predloženom plastovom vrecku s tlakovým uzáverom (stopa č. 4) sa nachádzalo 1.603 mg materiálu, v ktorom bola zistená prítomnosť metamfetamínu s prímiesou metylsulfonylmetánu (MSM) s priemernou koncentráciou účinnej látky 44,9 % hmotnostného (vyjadrená ako voľná báza) obsahujúca 720 mg absolútneho metamfetamínu, čo z hmotnostného hľadiska zodpovedá 16,03 násobku obvykle jednorazovej dávky drogy a hodnota metamfetamínu o hmotnosti 1,603 g na čiernom trhu v mieste a čase spáchania skutku predstavuje najmenej 64,12 eur a v 2 ks zatavených injekčných striekačiek (stopa č. 5) sa nachádzalo spoločne 74 mg materiálu, v ktorom bola zistená prítomnosť metamfetamínu s prímiesou metylsulfonylmetánu (MSM) s priemernou koncentráciou účinnej látky 44,6 % hmotnostného (vyjadrená

ako voľná báza) obsahujúca 33 mg absolútneho metamfetamínu, ktoré zodpovedá minimálne 1 obvykle jednorazovej dávke drogy a hodnota metamfetamínu o hmotnosti 0,074 g na čiernom trhu v mieste a čase spáchania skutku predstavuje najmenej 2,96 eur. Na povrchu predloženej digitálnej váhy (stopa č. 6) a na bankovkách (stopa č. 8) bola zistená prítomnosť stôp metamfetamínu, pričom metamfetamín je zaradený v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok,

pričom obvinený G. Y. drogy neoprávnene prevážal aj v osobnom motorovom vozidle zn. BMW 530d, EC: GA 719FZ, s ktorým sa pohyboval po meste Sereď a okolí, kde následne drogy spoločne s obvinenou C. F. po predchádzajúcej vzájomnej dohode predávali aj osobám U. M., nar. XX.XX.XXXX, C. M., nar. XX.XX.XXXX a E. M., nar. XX.XX.XXXX aj v rodinnom dome č. XXX v obci Y. F..“

2. Okresný súd obžalovanému G. Y. napadnutým rozsudkom uložil podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 37 písm. m) a § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 11 (jedenásť) rokov a 8 (osem) mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. Okresný súd obžalovanému tiež podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Trestného zákona uložil ochranný dohľad v trvaní 2 (dva) roky.

3. Okresný súd obžalovanej C. F. napadnutým rozsudkom uložil podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 37 písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4, § 41 ods. 2 a § 42 ods. 1 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) rokov nepodmienečne, na výkon ktorého obžalovanú podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. Okresný súd napadnutým rozsudkom podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste, ktorý bol obžalovanej uložený trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany z 1. októbra 2020, sp. zn. 21T/15/2020, právoplatným dňa 14. novembra 2020, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Okresný súd obžalovanej tiež podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Trestného zákona uložil ochranný dohľad v trvaní 2 (dva) roky.

4. Okresný súd napokon podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona obom obžalovaným uložil trest prepadnutia vecí zaistených pri domovej prehliadke dňa 29. mája 2020, a to finančnú hotovosť vo výške 2.440,- EUR, 1ks priesvitné igelitové vrecúško (zauzľované mikroténové a nespotrebovaný kryštalický materiál (MSM „metylsulfonylmetán“), 1ks priesvitné vrecúško s tlakovým uzáverom, prázdne priesvitné igelitové vrecúška s vakuovými uzávermi, 1ks priesvitné igelitové vrecúško, 2ks zatavené injekčné striekačky, digitálna váha striebornej farby, mobilný telefón zn. REDMI NOTE 8T modrej farby s tým, že podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona sa vlastníkom prepadnutých vecí stáva štát.

5. V rámci odôvodnenia výroku o vine obžalovaných okresný súd uviedol, že zo zápisnice o vykonaní domovej prehliadky, zápisnice o prehliadke tela obžalovaného G. Y., zápisnice o prehliadke tela obžalovanej C. F., výsluchu znalkyne Ing. Zuzany Čulenovej na hlavnom pojednávaní a z jej znaleckého posudku ČES:PPZ-KEU-BA-EXP-2020/5696, výsluchu znalkyne Ing. Márie Fukovej na hlavnom pojednávaní a z jej znaleckého posudku ČES:PPZ-KEU-BA-EXP-2020/5696 a zo správy o hodnote drog mal za preukázané spáchanie skutku tak, ako ho opísal v skutkovej vete napadnutého rozsudku. Okresný súd mal na základe výpovedí svedkov C. M. a E. M. z prípravného konania a výpovede svedka U. M. na hlavnom pojednávaní, zo záznamov zo sledovania a zápisníc o rekognícii bez akýchkoľvek pochybností tiež za preukázané, že obžalovaný G. Y. drogy neoprávnene prevážal aj v osobnom motorovom vozidle zn. BMW 530d, EC: GA 719FZ, s ktorým sa pohyboval po meste Sereď a okolí, kde následne drogy spoločne s obžalovanou C. F. po predchádzajúcej vzájomnej dohode predávali aj týmto trom svedkom, a to aj v rodinnom dome č. XXX v obci Y. F..

6. Okresný súd výpoveď svedka U. M. na hlavnom pojednávaní považoval za dôveryhodnú, bez vnútorných rozporov a v súlade s ostatnými vykonanými dôkazmi. Čo sa týka drobných rozporov medzi jeho výpoveďou na hlavnom pojednávaní a jeho výpoveďou v prípravnom konaní okresný súd uviedol, že tieto drobné rozpory svedok U. M. jasne ozrejmil, a teda tieto rozpory nenarušili dôveryhodnosť jeho výpovede. Výpoveď svedka E. M. na hlavnom pojednávaní okresný súd posúdil ako účelovú v snahe napomôcť obžalovaným, pričom uveril jeho výpovedi z prípravného konania, ktorá bola konzistentná a bez zrejmych rozporov aj s ostatnými vykonanými dôkazmi. Čo sa týka tvrdenia tohto svedka, že

pri výpovedi v prípravnom konaní mal byť policajtní vybratý z cely policajného zaistenia, okresný súd uviedol, že samotná skutočnosť, že bol svedok pred alebo po jeho výpovedi v cele policajného zaistenia v inej veci nemá nijaký vplyv na jeho výpoveď. Za účelové okresný súd považoval aj tvrdenie svedka, že mal byť v čase výpovede aj pod vplyvom drog, nakoľko takáto skutočnosť zo zápisnice o jeho výpovedi z prípravného konania nevyplýva, pričom na uvedenom úkone bola prítomná aj obhajoba obžalovaných, a teda aj táto mala možnosť v prípade, že by vnímala akúkoľvek indisponovanosť svedka v čase jeho výpovede, žiadať takúto skutočnosť zaprotokolovať do zápisnice, čo však neurobila. K výpovedi svedka C. M. z prípravného konania zo dňa 12.8.2020 okresný súd uviedol, že túto považuje za vierohodnú a konzistentnú s ostatnými vykonanými dôkazmi, pričom zdôraznil, že táto výpoveď bola vykonaná po vznesení obvinenia obom obžalovaným, svedok bol riadne poučený o možnosti odmietnuť vypovedať a pri jeho výsluchu bol prítomný aj obhajca obžalovaných, a preto má za to, že ju bolo možné riadne oboznámiť na hlavnom pojednávaní v zmysle § 258 ods. 4 Trestného poriadku, keďže tento svedok na hlavnom pojednávaní odmietol vypovedať.

7. Vzhľadom na vykonané dokazovanie okresný súd upravil skutkovú vetu uvedenú vo výrokovej časti rozsudku oproti skutkovej vete uvedenej v podanej obžalobe tak, že množstvo dávok zaistených drog vyjadril násobkom obvykle jednorazovej dávky (hmotnostné hľadisko) a doplnil k množstvám zaisteného metamfetamínu aj ich hodnotu na čiernom trhu v mieste a čase spáchania skutku, čo však nemalo žiaden vplyv na jednotu skutku a na jeho právnu kvalifikáciu. Okresný súd tak mal vykonaným dokazovaním za preukázané, že obžalovaní G. Y. a C. F. si spoločným konaním neoprávnene zadovážili a prechovávali po akúkoľvek dobu, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor a čin spáchali závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách a tak spáchali obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. j) Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona.

8. K výrokom o treste okresný súd uviedol, že vykonaným dokazovaním nevzhladol u obžalovaných žiadnu poľahčujúcu okolnosť a zároveň vzhladol u oboch jednu priťažujúcu okolnosť, a to v zmysle § 37 písm. m) Trestného zákona (boli už za trestný čin odsúdení), preto trest u oboch ukladal za použitia § 38 ods. 4 Trestného zákona, čím sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby (10 - 15 rokov) zvýšila o jednu tretinu, teda na 11 rokov a 8 mesiacov.

9. Okresný súd obžalovanému G. Y. súd uložil trest odňatia slobody na spodnej hranici takto zvýšenej trestnej sadzby, pričom vzhľadom k tomu, že obžalovaný spáchal obzvlášť závažný zločin, zaradil ho na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia a zároveň mu obligatórne uložil aj ochranný dohľad. Obžalovanej C. F. okresný súd uložil trest aj za aplikácie § 41 ods. 2, § 42 ods. 1 Trestného zákona, teda trest súhrnný, a to vo vzťahu k jej odsúdeniu trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany zo dňa 1. októbra 2020, sp. zn. 21T/15/2020, právoplatným dňa 14. novembra 2020, nakoľko skutky, za ktoré bola odsúdená v uvedenom trestnom konaní spáchala v dňoch 29. októbra 2019, 6. novembra 2019 a 20. novembra 2019 sú v súbehu s prejednáványm skutkom. Okresný súd zároveň obligatórne zrušil výrok o treste uložený obžalovanej predmetným trestným rozkazom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Vzhľadom k tomu, že obžalovaná spáchala obzvlášť závažný zločin, zaradil ju na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia a zároveň jej obligatórne uložil aj ochranný dohľad. Takto uložené tresty obžalovaným, prihliadajúc na ich pomery a možnosť ich nápravy, považoval okresný súd za primerané a spravodlivé, spĺňajúce tak individuálnu ako i generálnu prevenciu pred páchaním trestných činov.

10. Po vyhlásení rozsudku sa prokurátor vzdal práva podať odvolanie a obaja obžalovaní zahlásili odvolanie s tým, že toto podávajú proti výroku o vine, ďalej proti výroku o treste a zároveň odvolaním napádajú aj konanie, ktoré napadnutému výroku predchádzalo.

11. Obžalovaní následne prostredníctvom svojho obhajcu odôvodnili svoje odvolania a uviedli, že vykonaným dokazovaním nebola preukázaná vina ani jedného z nich. Vo vzťahu k svedkovi E. M. obžalovaní uvádzajú, že tento svedok na hlavnom pojednávaní vypovedal inak ako v prípravnom konaní a ku svojej výpovedi z prípravného konania uviedol, že bol vtedy pod vplyvom drog, takže poriadne nevnímal, čo podpisuje, pričom v prípravnom konaní síce popisoval priebeh kúpy drog, ale nespomínal žiadne mená a pravda je to, čo vypovedal na hlavnom pojednávaní, teda že obžalovaných nepozná a

od nich drogy nekupoval, z čoho potom obžalovaní vyvodzujú, že svedok E. M. na hlavnom pojednávaní jednoznačne vyvrátil svoju výpoveď z prípravného konania.

12. K svedkovi C. M. obžalovaní uviedli, že tento na hlavnom pojednávaní odmietol vypovedať, a preto mu nemali možnosť klásť otázky a zároveň im nie je zrejmé, prečo osoba pracujúca v prospech polície nebola vypočutá ako chránený svedok, a teda aj riadne poučená. Obžalovaní ďalej uviedli, že výpoveď svedka U. M. nemožno brať do úvahy, a to z dôvodu, že tento na hlavnom pojednávaní vypovedal inak ako v prípravnom konaní k miestu, spôsobu ako aj osobám, ktoré mali byť prítomné pri odovzdávaní drog. Obžalovaní ďalej podotkli, že v zápisnici o vykonaní domovej prehliadky je síce uvedené vyjadrenie obžalovanej, ktorá uviedla, že nájdené drogy sú jej, avšak vtedy mala byť pod psychickým tlakom. Obžalovaní boli navyše v predmetnom dome v podnájme a v uvedenom čase tam mali bývať aj iní E., z čoho potom vyplýva, že nie je zrejmé, komu drogy patrili. Obžalovaní ďalej poukazujú na to, že pokiaľ mali byť sledovaní, potom nie je zrejmé, ako sa k nim drogy dňa 29. mája 2020 dostali, pokiaľ tieto nemali mať v dňoch 27. a 28. mája 2020 a tiež im nie je zrejmé, prečo neboli osoby, ktoré od nich drogy kupovali odfotoграфované, aby ich bolo možné vypočuť ako svedkov. Obžalovaní ďalej poukazujú na to, že pokiaľ bola ako stopa č. 1 zaistená látka MMS, ktorá nie je drogou, kde je potom istota, že obžalovaní sledovaným osobám nepredávali práve túto látku, ale im predávali drogy a spochybnili aj množstvo zaistených drog, pretože v minulosti mali policajti už na mieste zaistenia drog tieto odvážiť.

13. Obžalovaní ďalej okresnému súdu vytýkajú, že okresný súd nešpecifikoval účasť jednotlivých obžalovaných na trestnej činnosti. Obžalovaný G. Y. poukázal na lekársku správu z 7. júla 2021, z ktorej má vyplývať, že má mentálnu retardáciu stredného stupňa, IQ 48 ako aj ďalšie duševné poruchy a poruchy správania. Obžalovaní ďalej uviedli, že odôvodnenie napadnutého rozsudku nepovažujú za dostatočné, pričom okresný súd sa v odôvodnení napadnutého rozsudku v nedostatočnej miere zaoberal s argumentmi obhajoby ako aj s ostatnými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, na ktoré obžalovaní poukazujú vo svojom odvolaní.

14. Obžalovaní ďalej poukazujú na nález Ústavného súdu SR z 28. novembra 2012, sp. zn. PL. ÚS 106/2011 a článok 49 ods. 3 Charty základných ľudských práv Európskej únie vo vzťahu k rešpektovaniu požiadavky primeranosti trestu vo vzťahu k trestnému činu, za ktorý je ukladaný. Obžalovaní poukazujú na citované rozhodnutie ústavného súdu, z ktorého vyplýva, že ani príliš mierny, ani príliš prísny trest nepôsobia výchovne, ale demoralizujúco, pričom ústavný súd varuje pred exemplárnym potrestaním spočívajúcim v tom, že sa konkrétna prísnosť trestu neodôvodňuje hľadiskom individuálnej prevencie, ale potrebou odstrániť verejnú ustanovením prehnane prísnych trestov, kde je zintenzívnením represie potlačený moment prevencie. Obžalovaní ďalej uvádzajú, že trestné konanie má sledovať preventívny a resocializačný cieľ, má prispieť k polepšeniu a náprave páchatel'a a cieľom trestného konania má byť dosiahnutie toho, aby obvinený páchatel' zaujal ku spáchaniu trestného činu sebakritický a kajúcny postoj, ktorý sľubuje možnosť jeho nápravy, pričom sa považuje za spravodlivé, aby bol vážne mienený sebakritický a kajúcny postoj „odmenený“ miernejším trestom.

15. V náleze označenom v bode 14 ústavný súd ďalej uviedol, že neprimerane prísne tresty pôsobia škodlivo na páchatel'a i spoločnosť a u páchatel'a vedú k zatrpknutosti, pretože takéto tresty páchatel' oprávnené nemôže považovať za spravodlivé. V rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu, ktorá je prostriedkom primeranosti trestu. Druh a výmera trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu.

16. Obžalovaní preto navrhli, aby krajský súd postupom podľa § 321 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c) a písm. e) Trestného poriadku napadnutý rozsudok zrušil a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol, resp. aby krajský súd podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku vo veci sám rozhodol.

17. Prokurátor okresnej prokuratúry sa k odvolaniu obžalovaných nevyjadril.

18. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku Ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

19. Podľa § 319 Trestného poriadku Odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

20. Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

- a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,
- b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,
- e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo
- f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

21. Podľa § 321 ods. 2 Trestného poriadku Ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

22. Podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku Ak po zrušení napadnutého rozsudku alebo niektorej jeho časti treba urobiť vo veci nové rozhodnutie, vráti odvolací súd vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, len vtedy, ak by doplnenie konania odvolacím súdom bolo spojené s neprimeranými ťažkosťami alebo by mohlo viesť k iným skutkovým záverom.

23. Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku Odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

24. Krajský súd na základe riadne a včas podaného odvolania, ktoré podali oprávnené osoby /§ 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku/ preskúmal správnosť výrokov napadnutého rozsudku ako aj konanie týmto výrokom predchádzajúce a dospel k záveru, že odvolania obžalovaných nie sú dôvodné.

25. Krajský súd po preskúmaní spisu okresného súdu konštatuje, že nezistil v postupe okresného súdu vady konania. Obžalovaní síce v odvolaní namietali aj vady konania, ktoré napadnutým výrokom predchádzali, avšak tieto v podanom odvolaní bližšie nešpecifikovali. Obžaloba na okresný súd napadla dňa 9. novembra 2020, pričom vec bola pridelená na rozhodnutie sudcovi Mgr. Stanislavovi Kováčovi a po jeho odchode na materskú dovolenku prerozdelená a dňa 9. marca 2021 pridelená sudcovi JUDr. Jozefovi Píkovi. Pretože obžalovaní nesúhlasili so zmenou samosudcu, hlavné pojednávanie bolo vykonané v súlade s ustanovením § 277a ods. 1 Trestného poriadku znova. Obžaloba bola prokurátorom prednesená na hlavnom pojednávaní konanom dňa 16. decembra 2020, na ktorom boli obaja obžalovaní poučení podľa § 257 Trestného poriadku, pričom obaja po zákonom poučení neurobili žiadne vyhlásenie a zároveň obaja obžalovaní využili svoje právo a odopreli vypovedať. Okresný súd preto postupoval v súlade s ustanovením § 277a ods. 2 Trestného poriadku, keď netrval na opätovnom prednesení obžaloby a neopakoval postup podľa § 257 Trestného poriadku. Obžalovaní na hlavnom pojednávaní konanom dňa 21. apríla 2021 (t. j. po zmene v osobe samosudcu) po zákonom poučení opätovne využili svoje právo a odopreli vypovedať.

26. K výhrade obhajoby k svedkovi U. M., že výpoveď tohto svedka nie je možné brať do úvahy, pretože mal inak vypovedať na hlavnom pojednávaní a inak v prípravnom konaní k miestu, spôsobu ako aj osobám, ktoré mali byť prítomné pri odovzdávaní drog krajský súd uvádza, že sa s posúdením výpovede tohto svedka na hlavnom pojednávaní okresným súdom stotožňuje. Svedok U. M. vypovedal na hlavnom pojednávaní konanom dňa 12. mája 2021, pričom na návrh obhajcu bola postupom podľa § 264 ods. 1 Trestného poriadku čítaná zápisnica o výsluchu svedka z prípravného konania zo dňa 12. augusta 2020 na čl. 70 v tých častiach, kde mal svedok vypovedať inak. Porovnaním oboch výpovedí menovaného svedka sa možno stotožniť s názorom okresného súdu, že svedok sa od svojej výpovede z prípravného

konania síce odchyľil, avšak išlo len o drobné rozpory, ktoré svedok navyše na hlavnom pojednávaní aj hodnoverne vysvetľil. Pokiaľ ide o kúpu drog od obžalovaného v meste Sereď pri predajni kebabu, svedok vysvetľil, že peniaze dal svojmu kamarátovi E. a ten ich odovzdal obžalovanému, ktorý potom drogy odovzdal kamarátovi E. a ten následne svedkovi, pričom svedok ako aj jeho kamarát E. stáli vedľa auta obžalovaného. Pokiaľ teda svedok na hlavnom pojednávaní vypovedal, že si v tomto prípade od obžalovaného cez kamaráta E. kúpil pervitín za 20 Eur, nie je táto jeho výpoveď v rozpore s jeho výpoveďou z prípravného konania, pretože svedok subjektívne situáciu musel vnímať tak, že si drogy kupuje on, čo napokon vyplýva aj z výpovede svedka v prípravnom konaní, kde uviedol, že tento predaj vybavoval E., ktorému svedok len povedal, koľko pervitínu chce. Uvedené platí obdobne aj o kúpe pervitínu v rodinnom dome v Y. F.. Svedok na hlavnom pojednávaní uviedol, že na mieste bola prítomná obžalovaná, ktorej za drogy zaplatil 20 EUR a následne na miesto prišiel aj obžalovaný, pričom svedok v prípravnom konaní vypovedal, že okrem toho E. (obžalovaného) tam bola staršia E. (obžalovaná) a peniaze podal obžalovanému. Svedok síce nevedel uviesť, prečo v prípravnom konaní povedal, že peniaze dával obžalovanému, avšak na hlavnom pojednávaní potvrdil, že ich dal obžalovanej. Uvedený rozpor nie je podstatný a ani taký, aby narušil dôveryhodnosť výpovede svedka, pretože podstata predaja drog svedkovi ostala nezmenená, teda že si drogy zakúpil v Y. F. v rodinnom dome, kde bývali obžalovaní. Napokon ani tretí rozpor v tom, či bránka na dvor rodinného domu bola pootvorená, alebo svedkovi bránku otvorila obžalovaná nie je pre posúdenie veci podstatný, pretože svedok na hlavnom pojednávaní potvrdil, že v čase jeho príchodu na miesto obžalovaná bola na dvore. Nie je preto podstatné, či svedkovi bránku otvorila obžalovaná, alebo nie, ale to, že obžalovaná vedela, že si svedok prišiel pre pervitín a tohto do rodinného domu pustila, kde následne k predaju pervitínu aj došlo.

27. Vo vzťahu k výhrade obhajoby, že svedok E. M. na hlavnom pojednávaní vypovedal inak ako v prípravnom konaní krajský súd uvádza, že tento svedok vypovedal na hlavnom pojednávaní konanom dňa 30. júna 2021, kde vypovedal, že si síce drogy v Y. F. kupoval, avšak nie od obžalovaných. Na hlavnom pojednávaní bola preto na návrh prokurátorky prečítaná zápisnica o výsluchu tohto svedka z prípravného konania z 8. septembra 2020, kde svedok obžalovaných zo spáchania stíhanej trestnej činnosti usvedčoval, keď vypovedal, že obžalovaných pozná osobne, týchto spoznal asi pol roka dozadu a pervitín si od nich kupoval asi 2-3 krát do týždňa. Svedok E. M. v prípravnom konaní vypovedal po vznesení obvinenia a navyše v prítomnosti obhajoby, preto vysvetlenie svedka k rozporom medzi jeho výpoveďami v tom zmysle, že svedok bol v čase výpovede pod vplyvom drog a že mená obžalovaných nespomínal neobstojí. Zo zápisnice o výsluchu tohto svedka z prípravného konania jednoznačne vyplýva, že svedok mená obžalovaných pri výsluchu označil, popísal rodinný dom obžalovaných ako aj miesto, kde mávali pervitím uložený a tiež spôsob, akým predaj pervitínu prebiehal. Svedok súhlasil s obsahom predmetnej zápisnice a nežiadal ani o jej zmenu a ani o jej doplnenie, pričom na znak súhlasu s jej obsahom ju aj vlastnoručne podpísal. Predmetná zápisnica na žiadnom mieste neobsahuje ani vyjadrenie svedka o tom, že by bol v čase výsluchu pod vplyvom drog a ani žiadnu poznámku vyšetrovateľa a ani prítomného obhajcu, ktorí by namietali, že sa im svedok javí byť pod vplyvom drog a ani to, že by svedok nevnímal, čo podpisuje, ako to tvrdil na hlavnom pojednávaní. Pokiaľ preto okresný súd ako vierohodnú vyhodnotil výpoveď svedka z prípravného konania a jeho výpoveď na hlavnom pojednávaní posúdil ako účelovú v snahe napomôcť obžalovaným, postupoval správne a krajský súd sa s takýmto vyhodnotením oboch výpovedí menovaného svedka stotožňuje a v zhode s okresným súdom dodáva, že výpoveď svedka E. M. je v zhode aj s ostatnými vykonanými dôkazmi, napr. aj v tom, že tento svedok okrem iného v prípravnom konaní uviedol, že obžalovaní mávali pervitín uložený aj v kuchynskej linke.

28. K námietke obhajoby, že svedok C. M. na hlavnom pojednávaní nebol vypočutý, a teda obžalovaní mu nemali možnosť klásť otázky krajský súd uvádza, že tento svedok na hlavnom pojednávaní konanom dňa 29. septembra 2021 využil svoje právo a odoprel vypovedať s odôvodnením, že by si svojou výpoveďou mohol privodiť nebezpečenstvo trestného stíhania. Na návrh prokurátora bola preto prečítaná zápisnica o výsluchu tohto svedka z prípravného konania z 12. augusta 2020. V zápisnici o hlavnom pojednávaní je uvedené, že predmetná zápisnica o výsluchu svedka bola čítaná na základe uznesenia podľa § 258 ods. 4 Trestného poriadku, čo je formálna chyba, pretože predmetné ustanovenie rieši podmienky pre čítanie skoršej výpovedi obžalovaného. Správne mala byť predmetná zápisnica prečítaná postupom podľa § 264 ods. 4 Trestného poriadku, podľa ktorého Zápisnicu o výpovedi svedka, ktorý na hlavnom pojednávaní využil svoje právo odoprieť výpoveď podľa § 130, možno prečítať len za predpokladu, že bol pred výsluchom, ktorého sa zápisnica týka, o svojom práve odoprieť výpoveď riadne poučený a výslovne vyhlásil, že toto právo nevyužíva, ak bol výsluch vykonaný

spôsobom zodpovedajúcim ustanoveniam tohto zákona. Krajský súd však uvádza, že ide len o formálne pochybenie, ktoré na zákonnosť postupu okresného súdu inak nemá vplyv, pretože z obsahu zápisnice o výsluchu tohto svedka z 12. augusta 2020 vyplýva, že svedok bol poučený o jeho práve podľa § 130 Trestného poriadku odoprieť vypovedať a výslovne vyhlásil, že toto právo nevyužíva a vypovedať bude. Krajský súd ďalej uvádza, že aj pri výsluchu tohto svedka bola prítomná obhajoba, teda výsluch svedka bol vykonaný kontradiktórne, avšak obhajca na svedka nemal žiadne otázky. Krajský súd preto námietku obhajoby k tomuto svedkovi považuje za nedôvodnú. Aj tento svedok vypovedal, ako si od obžalovaného Y., ktorého označil tak menom ako aj prezývkou kupoval pervitín, pričom potvrdil aj to, že obžalovaný na dohodnuté miesto prišiel na motorovom vozidle zn. BMW, resp. že si pervitín chodil kupovať k obžalovanému domov do rodinného domu v Y. F., ktorý aj svedok popísal. Z výpovede svedka zároveň vyplýva, že predaja pervitínu sa aktívne zúčastňovala aj obžalovaná, ktorá pervitín na požiadanie obžalovaného nosila do domu v prípade, ak tento ešte v čase príchodu svedka do domu nebol pripravený, resp. sám obžalovaný pervitín vyberal z kuchynskej linky. Svedok tiež potvrdil, že pri predaji pervitínu bola vždy prítomná aj obžalovaná a tiež to, že si od obžalovaného pervitín kupoval asi dva mesiace minimálne dvakrát do týždňa.

29. Pokiaľ ide o argumentáciu obhajoby, že v predmetnom rodinnom dome mali žiť aj iní nájomníci, táto ostala len v rovine ničím nepodloženého tvrdenia obžalovaných a navyše krajský súd poukazuje na výpovede svedkov M., M. a M., ktorí vierohodne popísali, ako si pervitín zadovážovali práve od obžalovaných, preto obhajobnú námietku o iných osobách, ktoré mali svedkom predávať pervitín krajský súd považuje za účelovú.

30. Vo vzťahu k námietke obhajoby, že pokiaľ obžalovaná pri výkone domovej prehliadky uviedla, že nájdené drogy sú jej, že mala byť v tom čase pod psychickým tlakom krajský súd uvádza, že okresný súd vinu obžalovaných na predmetnom vyjadrení obžalovanej nezaložil a súčasne dodáva, že pokiaľ by obžalovaná skutočne pervitín tak ako to tvrdí nepredávala, potom sa jej vyjadrenie pri domovej prehliadke javí byť ako krajne nelogické.

31. Pokiaľ ide o výhradu obhajoby k množstvu zaistených drog, túto krajský súd považuje za nedôvodnú. Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 10. novembra 2021 bola vypočutá znalkyňa Ing. Mária Fuknová, ktorá podrobne popísala postup pri preberaní zaistených drog na znalecké skúmanie a zrozumiteľne a hodnoverne vysvetlila, prečo príslušník polície nemôže zaistené drogy na mieste, na ktorom sú tieto zaistené aj odvážiť. Dôvod je jednak praktický, a to že na mieste zaistenia nemá váhy s príslušným overením a zároveň právny, a to že by odvážením zaistenej látky zasahoval do integrity dôkazu. Z vykonaného dokazovania, ale ani z pripojeného spisu okresného súdu krajský súd neidentifikoval žiadnu skutočnosť, ktorá by zakladala pochybnosti o manipulácii polície so zaistenými stopami.

32. K výhrade obhajoby, že okresný súd nešpecifikoval účasť jednotlivých obžalovaných na trestnej činnosti krajský súd upriamuje pozornosť obhajoby na popis skutku v napadnutom rozsudku, v ktorom je uvedené, že si obžalovaní od presne nezisteného dňa na nezistenom mieste spoločne zadovážili a do 29. mája 2020 do 14.30 hod. neoprávnene prechovávali metamfetamín, ktorý po predchádzajúcej vzájomnej dohode predávali označeným osobám aj v označenom rodinnom dome, pričom obžalovaný Y. drogy neoprávnene prevážal aj vo svojom osobnom motorovom vozidle. Krajský súd uvádza, že takýto popis spáchaného skutku dostatočným spôsobom opisuje účasť oboch obžalovaných na žalovanej trestnej činnosti, pričom z uvedeného je zrejmé, že konanie každého obžalovaného v zásade rovnakou mierou prispelo k spáchaniu trestného činu.

33. S poukazom na námietku obhajoby k duševnému stavu obžalovaného Y. krajský súd doplnil dokazovanie pribatím znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, pričom zo znaleckého posudku č. 9/2022 z 11. februára 2022 vypracovaného MUDr. Ivanom Karbulom vyplývalo, že obžalovaný Y. trpí duševnou poruchou - disociaálnou poruchou osobnosti, ktorá sa prejavuje nezdržanlivosťou, poruchou vyšších citov, u ktorej dominuje pudová motivácia, viazanosť na osobný zisk, neuznávanie sociálnych a mravných noriem, neschopnosť empatie a súcitu, pričom ide o abnormný vzorec správania, ktorý je trvalý a dlhodobý. Znalec u obžalovaného Y. vylúčil prítomnosť mentálnej retardácie, pričom obžalovaný pri znaleckom vyšetrení účelovo nespolupracoval a od začiatku veľmi naivne a primitívne „hral“ mentálne retardovaného. Podľa znalca ako aj psychologického vyšetrenia je intelektová úroveň obžalovaného Y. orientačne v pásme populačnej subnormy. Znalec ďalej konštatoval, že obžalovaný Y. v čase spáchania skutku nemal vymiznuté ani znížené rozpoznávacie a

ovládacie schopnosti. Správanie obžalovaného nejaví známky duševnej poruchy, kedy by bol odklonený od reality a čin by spáchal pateticky (chorobne motivovaný). Správanie obžalovaného bolo podľa znalca zištne motivované, účelové pri disociaľnej poruche osobnosti. Znalec ďalej u obžalovaného zistil niekoľkoročnú polymorfnú závislosť (tabak, pervitín, heroín a podľa zdravotnej dokumentácie aj alkohol) a uviedol, že obžalovaný je i naďalej polymorfne od označených látok závislý, avšak je vo vynútenej abstinencii v chránenom prostredí vo výkone väzby. Pokiaľ ide o možnosť, resp. vhodnosť ukladania ochranného liečenia znalec konštatoval, že vzhľadom na disociaľnu osobnosť, manipulatívne tendencie, zahmlievanie, simuláciu duševnej poruchy so sekundárnym ziskom (mentálna retardácia), zatajovanie anamnestických údajov, opakovaný justičný postih sú tieto osobnostné charakteristiky jednoznačne kontraindikáciou k ústavnej protitoxikomanickej a protialkohollickej liečbe a znalec neodporúča obžalovanému nariadiť žiadne z uvedených liečení, a to ani ambulantnou formou, nakoľko by bolo neefektívne, pretože obžalovaný by liečbu devalvoval a v skupinovej psychoterapii by demotivoval ostatných pacientov. Podľa znalca by ochranné liečenie nezmenilo postoj obžalovaného k závislosti a ani by nezaručilo abstinenciu mimo chránené prostredie. Znalec napokon uviedol, že pobyt obžalovaného na slobode z psychiatrického hľadiska pre spoločnosť nie je nebezpečný, pričom vzhľadom na disociaľnu poruchu osobnosti možno predpokladať i do budúcnosti opakovanú trestnú činnosť.

34. Z doplneného dokazovania vykonaného krajským súdom (bod 33) teda vyplynulo, že duševný stav obžalovaného Y. nemal žiaden vplyv na trestnoprávnu zodpovednosť obžalovaného a tento nie je takého charakteru, ako ho prezentoval v odvolaní obhajca vychádzajúc z lekárskej správy, ktorú pripojil k odvolaniu.

35. Zhrnúc uvedené sa krajský súd stotožňuje so závermi okresného súdu o tom, že vina obžalovaných bola preukázaná a obžalovaní svojím konaním spáchali obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona.

36. Rovnako tak sa krajský súd stotožňuje aj s trestami, ktoré okresný súd obžalovaným uložil napadnutým rozsudkom.

37. Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupuje každý súd v zmysle zásad a kritérií rozhodných pre ukladanie trestov uvedených v § 34 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona, podľa ktorých trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

38. Trest ako taký je právnym následkom trestného činu a preto musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchatel'a a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t.j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a. Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatel'ov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

39. Trest je aj jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona, čím je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t. j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatel'a a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, jednak prvkom donútenia (represia), ale tiež prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. Trestný zákon vychádza z myšlienky, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred ich páchatel'mi.

40. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov

od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcia medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Inak povedané musí vyjadrovať spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatel'a a jeho činu, tak právne, ako aj etické.

41. Okresný súd vyčerpávajúco a správne v napadnutom rozsudku odôvodnil, ako postupoval pri ukladaní trestu obžalovaným, akým spôsobom upravil zákonom stanovenú trestnú sadzbu trestu odňatia slobody a prečo v prípade obžalovanej F. tejto ukladal súhrnný trest vo vzťahu k odsúdeniu obžalovanej trestným rozkazom z 1. októbra 2020, sp. zn. 21T/15/2020, právoplatným dňa 14. novembra 2020. Okresný súd tiež dostatočne odôvodnil konkrétnu výmeru trestu odňatia slobody, ktorý uložil obžalovaným a tiež to, prečo ich na výkon uložených trestov odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia ako aj to prečo obžalovaným ako páchatel'om obzvlášť závažného zločinu obligatórne uložil ochranný dohľad. Rovnako tak okresný súd správne rozhodol, pokiaľ obžalovaným uložil trest prepadnutia vecí zaistených pri domovej prehliadke. Krajský súd sa s odôvodnením napadnutého rozsudku stotožňuje a bez potreby opakovania jeho odôvodnenia na neho poukazuje a zároveň dodáva, že úvahy okresného súdu sú v súlade s úvahami popísanými v bodoch 37 až 40.

42. Pretože krajský súd nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zrušenie resp. zmenu napadnutého rozsudku, odvolania obžalovaných týmto uznesením podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol.

43. Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0 (§ 163 ods. 4, § 180 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.